

ÕIGUSKANTSLER

Eesti Ametühingute Keskliit
eakl@eakl.ee

Teie 5.10.2009 nr 1-9/57

Õiguskantsler 30.11.2009 nr 6-2/091937/0907307

Seisukoht vastuolu mittetuvastamise kohta

Lugupeetud härra Taliga

Pöördusite minu poole taotlusega kontrollida Vabariigi Valitsuse 02.07.2009 määruse nr 116 „Töötuskindlustusmaksed 2009. aastal“ (edaspidi ka: määrus) põhiseadusele vastavust.

Analüüsinud Teie avaldust ning asjassepuutuvaid õigusakte, ei tuvastanud ma määruse vastuolu põhiseaduse või seadustega.

Ühtlasi vabandan vastuse viibimise eest. Oma seisukohta põhjendan järgnevalt.

I Asjaolud

1. Vabariigi Valitsuse 27.11.2008 määrusega nr 160 „Töötuskindlustusmaksed 2009. aastal“ kehtestati kindlustatu töötuskindlustusmaks määr 0,6% perioodil 01.01.2009 kuni 30.06.2009 ja 1% perioodil 01.07.2009 kuni 31.12.2009 töötuskindlustuse seaduse (edaspidi: TKindlS) §-s 40 nimetatud summadel. Tööandja töötuskindlustusmaks määraks sätestati 0,3% perioodil 01.01.2009 kuni 30.06.2009 ja 0,5% perioodil 01.07.2009 kuni 31.12.2009 TKindlS §-s 40 nimetatud summadel.
2. 2009. aastaks kehtestatud töötuskindlustusmaksed määrasid muutis Vabariigi Valitsus esimest korda 30.04.2009 määrusega nr 71. Selle määrusega kehtestati perioodiks 01.06.2009 kuni 31.12.2009 kindlustatu töötuskindlustusmaks määr 2% ja tööandja töötuskindlustusmaks määr 1% TKindlS §-s 40 nimetatud summadel.
3. 30.06.2009 võttis Töötukassa nõukogu vastu otsuse nr 10, millega tehakse sotsiaalministri kaudu Vabariigi Valitsusele ettepanek kehtestada järgnevad töötuskindlustusmaksed määrad alates 01.08.2009: kindlustatu kindlustusmaks määr 2,8% ja tööandja kindlustusmaks määr 1,4% TKindlS §-s 40 nimetatud summadel. Seejärel kehtestas Vabariigi Valitsus 02.07.2009 määrusega Töötukassa nõukogu otsuses märgitud töötuskindlustusmaksed määrad ning tõstis seega 2009. aastaks kehtestatud määrasid teist korda. Määrus jõustus 01.08.2009.
4. Oma avalduses ei sea Te kahtluse alla Vabariigi Valitsuse õigust tõsta kalendriaasta kestel töötuskindlustusmaksed määrasid. Siiski olete seisukohal, et seda saab teha üksnes erandkorras, st ainult juhul, kui üheaegselt esinevad töötuskindlustuse seaduses sätestatud eeldused: esiteks

Õiguskantsleri Kantselei

Kohtu 8, 15193 TALLINN. Tel 693 8404. Faks 693 8401. info@oiguskantsler.ee www.oiguskantsler.ee

Töötukassa sihtfondi vahendite ebapiisavus, mis tingib vajaduse võtta kasutusele reservkapitali (TKindLS § 34 lg 3 ja § 39 lg 1), ja teiseks Töötukassa nõukogu poolt enne reservkapitali kasutuselevõtmise otsust Vabariigi Valitsusele tehtud ettepanek tõsta töötuskindlustusmakse määr tasemeni, mis tagab Töötukassa eesmärkide täitmiseks piisavate rahaliste vahendite laekumise (TKindLS § 34 lg 3).

5. Teie seisukoha järgi tuleneb TKindLS § 34 lg 3 sõnastusest, et otsust reservkapitali kasutamise kohta ei saa teha enne sihtfondi vahendite ebapiisavuse tekkimist. Seetõttu saab maksemäära tõstmise ettepaneku teha üksnes siis, kui vahendite puudujääk ja reservkapitali kasutusele võtmise vajadus realselt eksisteerib. Seega võib Vabariigi Valitsus maksemäära suurendada üksnes juhul, kui sihtfondi vahendite ebapiisavus on ilmselge.

6. Osutate ka asjaolule, et Töötukassa nõukogu ei ole teinud otsust reservkapitali kasutuselevõtmise kohta ning juhatus ei ole sellist eelnõu ka nõukogu koosolekute päevakorda esitanud. Seega pole alust väita, et Töötukassa kindlustatute sihtfondi vahendid oleksid ebapiisavad TKindLS § 34 lg 3 ja § 39 lg 1 mõttes ning seega ei ole Teie hinnangul töötuskindlustusmakse määra tõstmine põhjendatud.

II Õiguslik hinnang

7. Oma avalduses seate kahtluse alla, kas vaidlusaluse määrusega uute ja kõrgemate töötuskindlustusmakse määrade kehtestamine kalendriaasta keskel on õiguspärane. Seega on avaldusaluses asjas põhiküsimuseks, kas vaidlusaluse määruse vastuvõtmisel järgiti menetlusreegleid. Asjassepuutuvate õigusnormide tõlgendamiseks pean kõigepealt vajalikuks lühidalt selgitada avaldusaluses asjas tähtsust omavaid töötuskindlustuse rahastamise põhimõtteid.

8. Töötuskindlustus on sundkindlustus, millest tulenevalt on isikul kohustus vastavate maksete tegemisega end kindlustada tulevikus tõenäoliselt realiseeruva sotsiaalse riski vastu. Täpsemalt on töötuskindlustuse eesmärk kindlustatule töötuse korral tööotsingute ajaks kaotatud sissetuleku osaline kompenseerimine, töötajale töölepingu ülesütleamise ja avalikule teenistujale teenistussuhte lõpetamise hüvitamine koondamise korral ning töötajate nõuete kaitse tööandja maksejõuetuse korral (TKindLS § 2).

9. Töötuskindlustuse korraldamise ülesanne on TKindLS § 23 lõikega 1 pandud iseseisvale avalik-õiguslikule juriidilisele isikule (Eesti Töötukassa), kelle vara ja eelarve on õiguslikult riigi omast lahutatud (vt ka TKindLS § 24). Muu hulgas on Töötukassal vastavalt TKindLS § 23 lg 2 punktile 1 ülesanne maksta töötuskindlustuse seaduses sätestatud hüvitisi.

10. Töötuskindlustust finantseeritakse töötuskindlustusmaksetega. Selleks on tööandja TKindLS § 42 lg 1 punktide 1 ja 2 järgi kohustatud arvestama ja kinni pidama TKindLS § 40 lg 1 punktis 1 nimetatud summadel kindlustatu töötuskindlustusmakseid iga kindlustatu kohta ning maksuma TKindLS § 40 lg 1 punktides 1 ja 2 nimetatud summadel tööandja töötuskindlustusmakseid. Kinnipeetud kindlustatu maksed ning tööandja poolt tasumisele kuuluvad maksed peab tööandja üle kandma Maksu- ja Tolliameti pangakontole hiljemalt väljamakse tegemise kuule järgneva kuu kümnendaks kuupäevaks (TKindLS § 42 lg 1 p 3). Maksu- ja Tolliamet kannab laekunud töötuskindlustusmaksed üle Töötukassa arvele 15 tööpäeva jooksul nende Maksu- ja Tolliameti arvele laekumisest arvates (TKindLS § 43).

11. Töötukassale laekunud töötuskindlustusmaksetest moodustatakse kaks eraldiseisvat sihtfondi: töötuskindlustushüvitiste sihtfond ning koondamise ja tööandja maksejõuetuse puhul makstavate

hüvitiste sihtfond (TKindlS § 36 lg 2 punktid 1 ja 2 ning §-d 37 ja 38). Nimetatud sihtfonde kasutab Töötukassa ennekõike selleks, et maksta töötuskindlustushüvitisi, mille maksmise kohustus lasub Töötukassal (vt TKindlS § 5: töötuskindlustushüvitis, kindlustushüvitise koondamise korral ja hüvitis tööandja maksejõuetuse korral).¹ Töötukassa eelarves tuuakse eraldi välja mõlema sihtfondi eelarve (TKindlS § 33 lg 3 punktid 1 ja 2).

12. Eelnevast nähtub, et töötuskindlustus on osamakseline, st kindlustust rahastatakse kohustuslike sihtotstarbeliste maksetega (töötuskindlustusmaksetega), mitte riigieelarvest.² Töötuskindlustuse hüvitiste maksmise eeldused, määrad ja maksmise periood on aga seadusega kindlaks määratud (TKindlS § 20, § 14¹ ja 14² ning § 8 ja § 9). Seega on kulude tase sõltuvuses teguritest, mida Töötukassa ise mõjutada ei saa (nt registreeritud töötute arv), kuid tulu sõltub kindlustusmaksete laekumisest.³ See tähendab, et kulude suurenemisel ei ole samaaegselt tagatud tulude suurenemine – vastupidi: reeglina tõusevad töötuse suurenemisega Töötukassa kulud ning samal ajal väheneb kindlustusmaksete laekumine.

13. Töötuskindlustuse finantseerimine tugineb jooksva ja eelfinantseerimise põhimõtte kombineerimisele: osa töötuskindlustuse kuludest finantseeritakse samal kalendriaastal kindlustusmaksetest laekuvatest vahenditest, ent samas on olemas ka vahendite ülejääk (sh TKindlS §-s 34 sätestatud reservkapital), mida investeeritakse (vt TKindlS § 36 lg 3) ning kulutuste finantseerimisel kasutatakse ka investeringutuluseid (vt TKindlS § 37 lg 1 ja § 38 lg 1).⁴ Osaline eelfinantseerimine tagab küll teatud stabiilsuse, kuid siiski peab Töötukassa sihtfondide jooksev tulu (töötuskindlustusmaksete laekumine) üldjuhul katma jooksvad kulud (hüvitiste maksmine). Reservfondi kasutuselevõtt töötuskindlustuse rahastamiseks on lubatud ainult erandkorras Töötukassa sihtfondi vahendite ebapiisavuse korral (TKindlS § 34 lg 3 ja § 39 lg 1).

14. Töötuskindlustuse osamakselisus ja jooksev finantseerimine tingivad selle, et Töötukassa sihtfondide eelarve ja rahavood peavad olema tasakaalus, st kulud ei tohi ületada tulusid. Vastasel juhul satub ohtu töötuskindlustuse süsteemi toimimine ja hüvitiste maksmine võib vahendite puudumise tõttu katkeda. Vastutus Töötukassa korraldamise ja seega ka sihtfondide eelarve tasakaalu eest lasub ennekõike Eesti Töötukassa nõukogul, kelle pädevuses on eelarve kinnitamine (TKindlS § 28 lg 2 p 6) ja valitsusele ettepaneku tegemine töötuskindlustusmakse määra kehtestamise kohta (TKindlS § 28 lg 2 p 2).

15. Erinevalt hüvitistele kuluvast summast, mis moodustab suurema osa sihtfondide kuludest, on Töötukassa nõukogul ja Vabariigi Valitsusel võimalus laekuva töötuskindlustusmakse summat mõjutada maksemäära muutmise teel. Järgnevalt analüüsin, kuidas on töötuskindlustusmakse kehtestamise ja muutmise menetlus töötuskindlustuse seaduses reguleeritud.

16. TKindlS § 41 lõigete 1 ja 2 kohaselt on kindlustatu töötuskindlustusmakse määr 0,5% kuni 2,8% ja tööandja töötuskindlustusmakse määr 0,25% kuni 1,4% TKindlS §-s 40 nimetatud

¹ Töötukassa sihtfondide vahendeid kasutatakse ka sihtfondi vahendite paigutamise otseselt seotud tehingukulude ja -tasude katmiseks, töötukassa tegevuskulude katmiseks ning eraldisteks reservkapitali (TKindlS § 37 lg 2 punktid 3 – 5 ja § 38 lg 2 punktid 3 – 5). Koondamise ja tööandja maksejõuetuse puhul makstavate hüvitiste sihtfondi vahendeid kasutatakse ka töötuskindlustushüvitisel arvestatud sotsiaalmaksu maksmiseks (TKindlS § 38 lg 2 p 2). Lisaks on Töötukassal õigus Euroopa Sotsiaalfondist rahastatavate tegevuste kulude finantseerimiseks kasutada ajutiselt kuni väljamaksetaotluse rahuldamiseni mõlema töötukassa sihtfondi vahendeid (TKindlS § 37 lg 4 ja § 38 lg 3).

² Vt R. Leetmaa, L. Leppik. P. Liimal. Töötuskindlustus – teooriast ja praktikast. Poliitikauuringute Keskus Praxis ja Eesti Töötukassa. Tallinn, 2004, lk 12.

³ Samas, lk 39.

⁴ Samas, lk 40.

summadelt. Töötukassa nõukogu esitab sotsiaalministri kaudu Vabariigi Valitsusele töötuskindlustusmakse määrade kehtestamise kohta ettepaneku hiljemalt jooksva kalendriaasta 1. novembriks. Ettepanekule lisatakse arvestus, millest nähtub töötuskindlustusmakse määrade piisavus Töötukassa eesmärkide täitmiseks, arvestades makromajanduslikku ja tööturu arengu prognoosi (TKindlS § 41 lg 3). Vabariigi Valitsus kehtestab kindlustatu ja tööandja töötuskindlustusmakse määrad järgmiseks kalendriaastaks hiljemalt jooksva kalendriaasta 1. detsembriks.

17. Seega peab töötuskindlustusmakse määrad reeglina kehtestama iga kalendriaasta jaoks enne kalendriaasta algust. Kalendriaasta jooksul on töötuskindlustusmakse määrade vähendamine välistatud (TKindlS § 41 lg 4 lause 2). Järelikult on seadusandja tahe tagada töötuskindlustuse rahastamisel konservatiivne lähenemine: soovitatav on olukord, kus töötuskindlustuse sihtfondide eelarve on tasakaalus või ülejäägis, st töötuskindlustusmaksetest laekuv tulu on sama suur või suurem kui sihtfondide kulu.

18. Seevastu pole töötuskindlustusmakse määrade tõstmine kalendriaasta keskel välistatud. Erandi TKindlS § 41 lõigetest 3 ja 4 sätestab sama paragrahvi 5 lõige: TKindlS § 34 lõikes 3 sätestatud juhul kehtestab Vabariigi Valitsus uue töötuskindlustusmakse määrade hiljemalt Töötukassa nõukogu ettepaneku tegemise kalendrikuule ülejäägiva kalendrikuu esimesest kuupäevast. TKindlS § 34 lg 3 sätestab, et Töötukassa reservkapitali võib kasutusele võtta ainult erandkorras Töötukassa sihtfondi vahendite ebapiisavuse korral Töötukassa nõukogu otsusega. Enne vastava otsuse tegemist esitab nõukogu sotsiaalministri kaudu ettepaneku Vabariigi Valitsusele töötuskindlustusmakse määrade suurendamiseks tasemeni, mis tagab Töötukassa eesmärkide täitmiseks piisavate rahaliste vahendite laekumise. TKindlS § 34 lõikes 3 kasutatud väljendist „enne vastava otsuse tegemist“ ei saa aga järeleda, et töötuskindlustusmakse määrade tõstmise ettepaneku tegemise eeldus on reservfondi kasutuselevõtmise vältimatus lähiajal. Kuna seadusandja on soovinud tagada Töötukassa sihtfondide rahastamise konservatiivsuse, leian, et TKindlS § 34 lg 3 lausega 2 on sätestatud Töötukassa nõukogu kohustus ennetada olukorda, kus reservfondi kasutuselevõtt võib olla vajalik.

19. Oma avalduses leiate, et Töötukassa nõukogu saab TKindlS § 34 lg 3 alusel maksemäärade tõstmise ettepaneku „teha üksnes siis, kui vahendite puudujääk ja reservkapitali kasutusele võtmise vajadus realselt eksisteerib. Seega võib Vabariigi Valitsus maksemäärade suurendada üksnes juhul, kui sihtfondi vahendite ebapiisavus on ilmselge.“ Ehk teisisõnu – Teie seisukoha järgi võib töötuskindlustusmakset kalendriaasta jooksul tõsta üksnes olukorras, kus TKindlS § 36 lg 2 järgi moodustatud sihtfondides (töötuskindlustushüvitiste sihtfond ning koondamise ja tööandja maksejõuetuse puhul makstavate hüvitiste sihtfond) ei ole enam piisavalt raha, et finantseerida TKindlS 37 lõikes 2 ja § 38 lõikes 2 sätestatud tegevusi (ennekõike hüvitiste maksmist).

20. Olen seisukohal, et alljärgnevatel põhjustel ei ole Töötukassa nõukogu ja Vabariigi Valitsuse õigus tõsta töötuskindlustusmakse määradeid aasta keskel niivõrd piiratud.

21. Vabariigi Valitsus kehtestab Töötukassa nõukogu ettepanekul TKindlS § 41 lg 4 alusel töötuskindlustusmakse määrade järgmiseks aastaks. Nimetatud otsus rajaneb TKindlS § 41 lõikes 3 nimetatud arvestustel ja prognoosidel. Prognoosi iseloomustab ebakindlus, st eelarveaasta tegelik olukord ei pruugi täielikult vastata eelarve vastuvõtmisel tehtud prognoosidele. Seetõttu võib tekkida olukord, kus TKindlS § 41 lõikes 3 sätestatud arvestus ei pea paika ning töötukassa prognoositud kulud on väiksemad ning tulud suuremad. Nagu eespool märgitud, ohustab puudujääk Töötukassa sihtfondide eelarve täitmisel (st jooksvad tulud ei kata jooksvaid tulusid)

töötuskindlustuse süsteemi toimimist, kuna töötuskindlustus on osamakseline ning selle finantseerimine toimub suures osas jooksvalt.

22. Sellise puudjäägi esinemise korral peab töötuskindlustuse rahastamise tagamisel arvestama TKindLS § 34 lõikest 3 tuleneva põhimõttega, et reservkapitali kasutusele võtmine on nõ viimane võimalus Töötukassa ülesannete täitmise rahastamiseks. Reservkapitali kasutuselevõtmisele tuleb eelistada töötuskindlustusmakse määra tõstmist seadusega lubatud piirides.

23. Eelnevast lähtudes on olen seisukohal, et TKindLS § 34 lg 3 lauset 2 ja § 41 lõiget 5 tuleb koostoimes TKindLS § 41 lg 4 lauses 2 väljenduva töötuskindlustuse konservatiivse rahastamise põhimõttega tõlgendada selliselt, et töötuskindlustusmakset on kalendriaasta keskel võimalik tõsta eesmärgiga ära hoida Töötukassa reservkapitali kasutuselevõtt. Vabariigi Valitsuse õigus tõsta Töötukassa nõukogu ettepaneku kohaselt töötuskindlustusmakse määra kalendriaasta keskel ei ole küll piiramatu, kuid maksemäära tõstmine võib toimuda juba enne, kui reaalselt pole enam võimalik tagada hüvitiste maksmist sihtfondide arvelt. Selleks piisab olukorrast, kus sihtfondide tegelikud või täpsustatud prognoosides arvestatud kulud ületavad olulisel määral sihtfondide tulu, mistõttu on alust arvata, et Töötukassa sihtfondide rahastatus ei ole tagatud. Kui Töötukassal oleks võimalik teha TKindLS § 34 lg 3 lauses 2 nimetatud ettepanek alles siis, kui reservkapitali on juba tekkinud reaalne vajadus kasutada reservkapitali, poleks reservkapitali kasutuselevõtu vältimine võimalik.

24. Samuti ei saa töötuskindlustusmakse tõstmise õiguspärasus sõltuda sellest, kas Töötukassa nõukogu teeb hiljem ettepaneku võtta kasutusele reservkapital. Seda põhjusel, et TKindLS § 34 lg 3 ja § 41 lg 5 alusel töötuskindlustusmakse tõstmise eesmärgiks on just nimelt reservkapitali kasutuselevõtmise vältimine. Kui töötuskindlustusmakse tõstmisest piisas Töötukassa sihtfondide eelarve ja rahavoode tasakaalustamiseks, pole reservide kasutuselevõtt vajalik.

25. Järgnevalt analüüsin, kas avaldusaluses asjas olid töötuskindlustusmakse aastasisesse tõstmise eeldused täidetud. Määruse seletuskirjas märgitakse: „Rahandusministeeriumi kevadise makroprognoosi riskistsenaariumi tingimustes ulatuvad Töötukassa kulud 2009. aastal hinnanguliselt 3 miljardi 70 miljoni kroonini. Kui kindlustatu maksemääraks jääb 2% ja tööandja maksemääraks jääb 1%, laekub töötuskindlustusmakseid 1 miljard 502 miljonit krooni, mis tähendab, et Töötukassal tuleb katta kulutustest 1,5 miljardit krooni reservidesse kogunenud vahenditest ning 2009. aasta lõpuks kahaneb Töötukassa netovara väärtus 1,34 miljardi kroonini, sh on 807 miljonit krooni I sihtfondis, ehk töötuskindlustushüvitiste sihtfondis ning 215 miljonit krooni II sihtfondis, ehk koondamise ja tööandja maksejõuetuse puhul makstavate hüvitiste sihtfondis ja reservkapitalis 318 miljonit krooni.“⁵

26. Ka Teie avaldusele lisatud Eesti Töötukassa nõukogu 29.06.2009 koosoleku teatele lisatud analüüsist nähtub, et enne vaidlusaluse määruse jõustumist kehtinud töötuskindlustusmakse määrade (kindlustatule 2%, tööandjale 1%)⁶ säilimise korral kahaneks Töötukassa netovara (st sihtfondide ja reservkapitali summaarne suurus) 2 846 510 000 kroonilt 2008. aasta lõpus⁷ 342 622 248 kroonile 2010. aastal, millest reservkapital moodustab 317 968 240 kr.⁸ Nagu Te oma avalduses ka märkisite, tekib puudujääk üksnes koondamise ja tööandja maksejõuetuse puhul

⁵ Vabariigi Valitsuse 02.07.2009 määruse nr 116 „Töötuskindlustusmakse määrad 2009. aastal“ eelnõu seletuskiri, arvutivõrgus kättesaadaval: http://eogus.just.ee/?act=6&subact=1&OTSIDOC_W=262018.

⁶ Kehtestatud Vabariigi Valitsuse 30.04.2009 määrusega nr 71.

⁷ Vt Eesti Töötukassa 2008. aasta majandusaasta aruanne, lk 25, arvutivõrgus kättesaadaval: http://www.tootukassa.ee/public/Aastaaruanne_2008.pdf.

⁸ Eesti Töötukassa nõukogu 29.06.2009 koosoleku teade lk 4, tabel nr 2.

makstavate hüvitiste sihtfondis (2010. aastal prognooside kohaselt -313 566 995 kr).⁹ Samas on 2009. ja 2010. aastal mõlema Töötukassa sihtfondi eelarve olulise puudujäägiga: prognoosi kohaselt ületavad ka töötuskindlustushüvitiste sihtfondi kulud tulusid 2009. aastal 942 805 258 kr ja 2010. aastal 475 235 512 kr võrra¹⁰ ning fondi suurus väheneb 1 716 988 000 kroonilt 2008. aasta lõpus¹¹ 338 221 002 kroonile 2010. aastal. Seega suureneks kindlustatutu 2% maksemäära säilimisel olulisel määral oht, et prognoositust halvema stsenaariumi realiseerumise korral¹² võib sattuda ka töötuskindlustushüvitiste fond puudujääki.

27. Minul ei ole alust seada kahtluse alla eeltoodud prognoose. Nende kohaselt tooks töötuskindlustusmakse määra tõstmata jätmine kaasa Töötukassa netovara 8 kordse vähenemise käesoleval ja järgneval aastal, mistõttu pole reservkapitali kasutuselevõtt välistatud. Seetõttu leian, et tingimused TKindLS § 34 lg 3 lause 2 ja § 41 lg 5 rakendamiseks ning töötuskindlustusmakse määra tõstmiseks kalendriaasta keskel olid vaidlusaluse määruse puhul täidetud. Teie avalduses märgitud asjaolude põhjal ei tuvastanud ma seega Vabariigi Valitsuse 02.07.2009 määruse nr 116 „Töötuskindlustusmakse määrad 2009. aastal“ vastuolu põhiseadusega ning lõpetan käesoleva seisukohavõtuga Teie avalduse menetlemise.

Vabandan veel kord, et vastus Teie avaldusele on viibinud.

Lugupidamisega

/allkirjastatud digitaalselt/

Indrek Teder

Kaarel Eller 693 8426
E-post: kaarel.eller@oiguskantsler.ee

---

⁹ Samas.

¹⁰ Samas.

¹¹ Vt Eesti Töötukassa 2008. aasta majandusaasta aruanne, lk 25, arvutivõrgus kättesaadaval: http://www.tootukassa.ee/public/Aastaaruanne_2008.pdf.

¹² Vt ka selle riski realiseerumise kohta Vabariigi Valitsuse 02.07.2009 määruse nr 116 eelnõu seletuskiri: „Rahandusministeeriumi kevadise makroprognoosi riskistsenaariumi järgi on töötuse määr 2009. aastal 13,1% ning töötute arv 91 500 inimest. I kvartali prognoositud töötuse määraks oli 10,9%, aga Statistikaameti andmete põhjal oli töötuse määr I kvartalis 11,4%, mis näitab, et tegelik olukord kujuneb Rahandusministeeriumi riskistsenaariumi prognoosist veelgi negatiivsemaks.“